

Biblická hodina – 08.10.2026

Suspírium: „Videnie totiž už speje k naplneniu. Neodvratne a neomylné sa schýľuje ku koncu. Keby sa oddialilo, vyčkávaj naň, lebo sa určite splní a nebude meškať.“ (Hab 2,3) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 96.: „Piesne velebné vyspevujte,...“

Modlitba: Pane náš! Ďakujeme Ti, že si nás aj dnes zhromaždil, že sme po tomto hlučnom a náročnom dni mohli prísť sem a byť spolu v Tvojej prítomnosti. Ďakujeme Ti, že nás voláš k sebe, tak ako si za čias kráľa Chizkija volal svoj ľud, aby sa vrátil k Tebe a hľadal Tvoju tvár. Bože náš, aj my sa často vzdľujeme od Teba, v srdci sme unavení alebo dovoľíme, aby sa na prvé miesto dostali iné veci. Prosíme Ťa, daj nám teraz úprimné a kajúce srdce! Pomôž nám, aby sme tu neboli prítomní iba navonok, ale aby sme Ťa skutočne hľadali a z celého srdca túžili po obnove v Tebe. Ďakujeme Ti aj za to, že keď sa k Tebe obraciame, Ty neodmietaš človeka, ktorý sa pokorí a vracia sa do Tvojej blízkosti. Prosíme, odpusť nám naše hriechy, očisti nás a obnov náš vzťah s Tebou. Daj, aby táto biblická hodina nebola pre nás iba ďalším stretnutím, ale skutočným stretnutím s Tebou. Otvor našu myseľ i naše srdce pre Tvoje Slovo. Ukáž nám, čo nám dnes chceš povedať, a daj nám poslušné srdce, aby sme to, čo pochopíme, dokázali žiť aj vo svojom každodennom živote. Prosíme Ťa, požehnaj svoje Slovo, naše spoločné stretnutie i každého z nás. Nech je medzi nami láska, jednota a radosť, tak ako bola medzi izraelským ľudom, keď Ťa hľadal. Prosíme o to v mene Ježiša Krista. Amen.

Biblický text: Druhá kniha kroník 30. kapitola: *„Potom pozval Chizkija celý Izrael a Júdu, ba napísal i listy Efrajimu a Menaššemu, aby prišli do Hospodinovho domu v Jeruzaleme sláviť Paschu na počesť Hospodina, Boha Izraela. Kráľ sa dohodol so svojimi hodnosťarmi a celým zhromaždením v Jeruzaleme, že v druhom mesiaci budú sláviť Paschu. V riadnom čase ju totiž nemohli sláviť, lebo sa neposvätilo dosť kňazov a ani ľud sa nezhrmAždil do Jeruzalema. Kráľ i celé zhromaždenie s tým súhlasili. Rozhodli sa, že zverejnia po celom Izraeli od Beér-Šeby po Dán pozvanie do Jeruzalema na účasť na Pasche na počesť Hospodina, Boha Izraela, lebo mnohí ju nesvätili podľa predpisu. Poslovia s listami od kráľa a jeho hodnosťarov pochodili celý Izrael a Judsko a podľa kráľovho príkazu vyzývali Izraelitov: „Vráťte sa k Hospodinovi, Bohu Abraháma, Izáka a Izraela, aby sa on vrátil k vám, ku zvyšku tých, čo unikli z moci asýrskych kráľov. Nebuďte ako vaši otcovia a bratia, ktorí sa spreneverili Hospodinovi, Bohu svojich otcov, takže ich vydal skaze, ako sami vidíte. Nebuďte teraz vzdorovití ako vaši otcovia! Podajte Hospodinovi ruku! Vstúpte do jeho svätyne, ktorú navždy posvätil. Slúžte Hospodinovi, svojmu Bohu, aby sa od vás odvrátil jeho prudký hnev! Keď sa vrátite k Hospodinovi,*

vaši bratia a vaši synovia nájdú súcit u svojich väzniteľov a vrátia sa do tejto krajiny. Lebo Hospodin, váš Boh, je milostivý a súcitný a neodvráti si od vás tvár, keď sa k nemu obrátite.“ Bežci chodili z mesta do mesta krajinou Efrajima, Menaššeho až po Zebulún. Tí ich však posmeškovali a vysmievali sa im. Iba niektorí z Ašéra, Menaššeho a Zebulúna prišli pokorne do Jeruzalema. I v Judsku zasiahol Boh, keď im dal jednomyseľnosť, aby podľa Hospodinovho slova splnili príkaz kráľa a hodnostárov. Tak sa v druhom mesiaci zhromaždilo do Jeruzalema množstvo ľudu svätiť slávnosť Nekvasených chlebov. Bolo to obrovské zhromaždenie. Pustili sa odstraňovať oltáre, čo boli v Jeruzaleme. Odstránili aj všetky kadidlové oltáre a pohádzali ich do potoka Kidrón. V štrnásty deň druhého mesiaca zabíjali veľkonočného baránka. Kňazi a leviti sa s pocitom hanby posvätili a priniesli spaľované obety do Hospodinovho domu. Stali si na svoje miesto podľa právneho predpisu a zákona Božieho muža Mojžiša. Kňazi kropili krv, ktorú im podávali leviti. Pretože v zhromaždení bolo mnoho takých, čo sa neposvätili, leviti zabíjali veľkonočné baránky pre všetkých, ktorí neboli dosť čistí, aby ich zasvätili Hospodinovi. Keďže sa mnohí ľudia, najmä z Efrajima, Menaššeho, Jissachára a Zebulúna, neočistili a jedli veľkonočného baránka v rozpore s platným predpisom, modlil sa za nich Chizkija: „Dobrotivý Hospodin, odpusť každému, kto sa úprimne odhodlal vzývať Boha Hospodina, Boha svojich otcov, i keď nie v tej čistote, akú vyžaduje svätyňa.“ Hospodin vypočul Chizkiju a uzdravil ľud. Izraeliti, ktorí sa nachádzali v Jeruzaleme, slávili sedemdnňovú slávnosť Nekvasených chlebov veľmi radostne. Leviti a kňazi chválili Hospodina z celej sily deň čo deň. Chizkija sa prívetиво prihovoral ku všetkým levitom, ktorí preukázali dobrú znalosť služby Hospodinovi. Sedem dní slávnostne hodovali, prinášali obety spoločenstva a vzdávali vďaku Hospodinovi, Bohu svojich otcov. Celé zhromaždenie sa rozhodlo, že bude svätiť ďalších sedem dní. Tak radostne slávili ďalších sedem dní. Judský kráľ Chizkija totiž daroval zhromaždeniu tisíc býčkov a sedemtisíc oviec. Hodnostári zasa darovali zhromaždeniu tisíc býčkov a desaťtisíc oviec. Posvätilo sa množstvo kňazov. Radovalo sa celé zhromaždenie Júdovcov: kňazi, leviti a celé zhromaždenie, zídené z Izraela vrátane prisťahovalcov, ktorí prišli z Izraela alebo bývali v Judsku. V Jeruzaleme zavládla veľká radosť, akej tam nebolo od čias izraelského kráľa Šalamúna, Dávidovho syna. Potom povstali léviovski kňazi a požehnali ľud. Ich hlas bol vypočutý a ich modlitba prenikla do neba, do jeho svätého príbytku.”

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Chizkija, judský kráľ, nehľadá iba duchovnú obnovu Júdu. Volá späť k Hospodinovi **celý Izrael**. Pozvanie na slávenie Paschy je v skutočnosti pozvaním k pravému uctievaniu Boha, k pokániu a k obnoveniu vzťahu s Hospodinom.

Tento príbeh však napokon presahuje samotného Chizkiju: ukazuje na **Ježiša Krista, dokonalého Kráľa a pravého veľkonočného Baránka**.

1. Chizkijov pohľad je väčší než Júda. Kráľ Chizkijá poslal list nielen Júdovi, ale aj Efraimovi, Menašemu, Isachárovi, Zabulónovi a celému Izraelu. To je veľmi dôležité. Kráľ sa v prvom rade nepýta: „**Kto ešte patrí k Božiemu ľudu?**“ Vychádza z toho, čo už Boh urobil. Boh nevyviedol z Egypta iba Júdu, ale **celý Izrael**. Preto Chizkija nechce ďalej prehlbovať rozdelenie medzi Júdom a Izraelom. Chce priviesť Boží ľud späť k Hospodinovi. Cieľom nie je iba politická jednota. **Skutočná jednota sa rodí v pravom uctievaní Boha**. Preto Chizkija pozýva ľud do Jeruzalema. Nie preto, aby sa jednoducho „pridali k Júdovi“, ale aby sa **vrátili k Hospodinovi**. To je podstatný rozdiel v chápaní pokánia: nejde o návrat k Jeruzalemu, nejde o to postaviť sa na stranu Júdu, nejde o pripojenie sa k určitému politickému táboru, ale o **návrat k Bohu**.

2. Prvý krok: návrat k pravému uctievaniu Boha. Pre Chizkija duchovná obnova nie je iba otázkou emócií. Treba otvoriť chrám. Treba očistiť chrám. Treba obnoviť uctievanie Boha. Treba sláviť Paschu. Inými slovami, **obnova má viditeľné a konkrétne dôsledky**. Pascha nie je iba náboženská tradícia. Pre Izrael pripomína Božiu záchranu: „**Hospodin nás vyviedol z Egypta.**“ Pascha preto spája minulosť so súčasnosťou: pripomína to, čo Boh urobil, vedie človeka k tomu, aby sa pozrel na svoj súčasný stav, a volá ho späť k Bohu, ktorý ho zachránil.

3. Obnova sa nemôže začať prikrášľovaním. Kráľ Chizkija nezľahčuje situáciu. Nehovorí: „**Nebolo všetko dokonalé, ale v podstate sme boli v poriadku.**“ Nie. **S hriechom sa treba postaviť tvárou v tvár**. Ľud musí vyznať, že zhrešil proti Hospodinovi. Chizkijov list je v podstate výzvou k pokániu: „**Nebudte ako vaši otcovia a vaši bratia, ktorí boli neverní Hospodinovi.**“ Je to ťažká cesta. Je oveľa jednoduchšie prikrášliť minulosť, než povedať: „**Zhrešili sme.**“ Ale bez úprimného vyznania hriechov niet skutočnej obnovy. Návrat k Hospodinovi znamená: postaviť sa tvárou v tvár minulosti, postaviť sa tvárou v tvár prítomnosti, nazvať hriech jeho pravým menom, vyznať svoju vinu, a vrátiť sa k Hospodinovi.

4. Návrat k Hospodinovi neznamena, že neskôr bude už všetko v poriadku. Veľmi dôležitou súčasťou príbehu je skutočnosť, že **nie všetci boli úplne očistení**. Niektorí prišli v nečistom stave. A napriek tomu prišli. Chizkija sa za nich modlí. Lévití vykonali službu a ľud sa mohol zúčastniť na uctievaní Boha. Tu je dôležité uvedomiť si vlastné hranice: **Musím vedieť, kedy a na čo som schopný v Božom dome**. Nie každý môže vykonávať všetko. Nie každú službu môžem vykonávať ja. Ale to neznamena, že nemám miesto medzi Božím ľudom. Možno ešte nie som čistý. Možno som ešte na ceste. Možno potrebujem pomoc. Ale **k Bohu môžem prísť**. A tam, kde ešte nemôžem slúžiť ja, môže slúžiť ten, koho na to Boh pripravil.

5. „Vráťte sa k Hospodinovi“ – **posolstvo milosti**. Chizkija neukazuje iba na hriech. **Zvestuje aj milosť**. Hovorí ľudu, že ak sa vrátia k Hospodinovi, Hospodin je milostivý a milosrdný. Chizkija si nevyberá ľahšiu cestu. Nezamlčuje Boží hnev. Nesnaží sa predstaviť Boha tak, akoby hriech nemal žiadne následky. Hovorí o **Hospodinovom rozhorčenom hneve**. Zároveň však zvestuje Božie milosrdenstvo. Toto je jeden zo základných obrazov evanjelia: **Milosť neznamená, že na hriechu nezáleží**. Milosť znamená, že hriešnik má cestu späť k Bohu.

6. „**Niekoľkí**“ **predsa len prišli**. Pozvanie nezostalo bez odozvy. Niektorí sa pokorili a prišli do Jeruzalema. Chizkijov príbeh je v tomto veľmi povzbudivý: **Nemusíme čakať, kým sa obrátia všetci**. Niekoľko ľudí môže vykročiť. Niekoľko ľudí sa môže vrátiť. Niekoľko ľudí môže brať Božie volanie vážne. Duchovná obnova sa často nezačína davom, ale niekoľkými ľuďmi, ktorí povedia: „**Chceme sa vrátiť k Hospodinovi**.“

7. **Chizkijova prímluvná modlitba**. Jednou z najkrajších častí tejto kapitoly je Chizkijova modlitba za ľud. Ľud nebol úplne čistý. Nie všetko urobili tak, ako to prikazoval zákon. A predsa boli medzi nimi takí, ktorí úprimne hľadali Boha. Chizkija sa za nich **prihovára**. Kráľ sa od ľudu neoddeľuje, ale prihovára sa zaň. Podstata Chizkijovej modlitby je: „**Nech Hospodin odpustí každému, kto upriamil svoje srdce na Hospodina, Boha svojich otcov, na Hospodina, Boha**.“ Chizkija nehovorí: „**Hospodine, títo ľudia sú dokonalí**.“ Prosí však: „**Hospodine, pozri na srdce človeka, ktorý sa k Tebe obracia, a zmiluj sa nad ním**.“ Toto je podstata prímluvnej modlitby.

8. **Chizkija a Ježiš – dvaja prímluvcovia**. Tu je vhodné porovnať **2. Kronickú 30 s 17. kapitolou Jánovho evanjelia**. Na oboch miestach vidíme kráľovskú osobu, ktorá sa **prihovára za svoj ľud**. **Chizkija**: vidí hriech ľudu, vie, že ľud nie je dokonalý, napriek tomu sa zaň prihovára, a prosí Boha o milosrdenstvo. **Ježiš vo svojej veľkňazskej modlitbe**: pozná slabosť svojich učeníkov, vie, že sú vo svete, prihovára sa za nich, modlí sa za ich jednotu, modlí sa za ich posvätenie, a prosí, aby ich Boh zachoval. Chizkijovo modlitebné konanie je teda **predobrazom dokonalého Prímluvcu, ktorý sa napĺňa v Ježišovi Kristovi**. Chizkija, kráľ, sa modlí za svoj ľud. **Ježiš Kristus sa modlí za svojich**. Chizkija nedokáže dokonale vyriešiť hriech ľudu. **Ježiš Kristus sa však sám stáva obeťou**.

9. **Chizkija dal viac, než bolo potrebné**. Na konci kapitoly vidíme, že kráľ Chizkija a predstavitelia ľudu štedro prispeli na obete. Kráľ dal viac, než bolo nevyhnutne potrebné. To však ukazuje na ešte väčší dar. Pretože existuje Kráľ, ktorý nedal iba viac. **On dal všetko**. Chizkija dal býkov a ovce. Ježiš Kristus však **dal seba samého**. Spasenie neprišlo skrze krv zvierat. Nie skrze krv býkov a capov. Ale **skrze vlastnú krv Ježiša Krista**.

10. **Ježiš je pravý veľkonočný Baránok**. V 30. kapitole 2. Kronickej je Pascha v centre pozornosti. Pascha zvestuje: **Boh zachraňuje svoj ľud**. V Novej zmluve sa

tento obraz napĺňa v Kristovi. Ježiš nie je iba účastníkom príbehu Paschy. **On sám je veľkonočný Baránok.** On je ten, na ktorého Pascha ukazovala. Preto keď hľadáme na Ježiša, už nehovoríme iba o vyslobodení z Egypta. Hovoríme o vyslobodení z otroctva hriechu. Nejde iba o vyslobodenie Izraela z egyptského otroctva. Ide o to, že Kristus vyslobodzuje svojich z moci hriechu a smrti. **Krv Baránka očisťuje.**

11. Rozhodujúci rozdiel medzi týmito dvoma kráľmi. Chizkija bol dobrým kráľom. Bol úprimný. Bol čestný. Bol vďačný. S pokorou slúžil svojmu ľudu. Prihováral sa za nich. Ale predsa bol iba ľudským kráľom. Nemohol svojím vlastným životom vykúpiť ľud. **Ježiš Kristus je však dokonalým Kráľom.** On sa za nás nielen modlí. **On dáva seba samého za nás.** Chizkija sa prihovára pre hriech ľudu. **Ježiš berie na seba hriech a zomiera za hriešnikov.** Chizkija prináša iné obete. **Ježiš prináša seba samého ako výkupnú obeť.** Chizkija pozýva ľud do Jeruzalema. **Ježiš volá všetkých ľudí k sebe: „Poďte ku mne všetci...”** Chizkija hľadá jednotu celého Izraela. **Ježiš sa modlí, aby jeho boli jedno.**

Biblický text: Prvý list apoštola Jána 3. kapitola 3-6. veršov: *„Každý, kto má túto nádej v neho, očisťuje sám seba tak, ako je on čistý. Každý, kto pácha hriech, porušuje zákon, lebo hriech je porušenie zákona. Viete predsa, že on sa zjavil, aby sňal hriechy, ale v ňom nie je hriechu. Kto zostáva v ňom, nehreší; kto hreší, ten ho nevidel; ani nepoznal.”*

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Čistota je slovo, ktoré si ľahko spájame s vonkajšími vecami. Čisté oblečenie, čisté ruky a čistý dom. Apoštol Ján nás však vedie oveľa hlbšie. Otázka nie je iba v tom, či navonok vyzerám čisto, ale v tom, čo sa deje vo mne pred Bohom. Nikto nemôže o sebe povedať: „Som čistý, nepotrebujem očistenie.” Biblia neučí, že človek sa môže očistiť sám. Učí nás, že nás očisťuje Kristus. Preto v centre otázky čistoty nestojím predovšetkým ja, ale Ježiš Kristus.

1. Nikto nie je čistý sám od seba. Prvé dôležité poznanie je, že hriech je skutočnosť. Apoštol Ján hovorí veľmi jasne: „Hriech je porušenie zákona.” Hriech nie je iba zlý pocit, slabosť alebo nešťastné rozhodnutie. Hriech je neposlušnosť voči Božej vôli. Preto sa môžeme pýtať: Čo znamená žiť podľa Božieho zákona? Poznám Božie prikázania? Čo pre mňa znamená Desatoro? Čo podľa Ježiša znamená dvojité prikázanie lásky? Vidím vo svojom živote porušenie Božej vôle? Aby sme mohli rozpoznať hriech, potrebujeme Božie meradlo. Nemám sa porovnávať s inými ľuďmi a hovoriť si: „V porovnaní s ostatnými som na tom dobre.” Musím sa pozeráť na Boha a na Jeho vôľu.

2. Pozri sa na Ježiša! Kresťanský život nezačína slovami: „Budem sa snažiť byť lepším človekom.” Začína slovami: „Pozerám na Ježiša.” Cesta k čistote nie je cestou dôvery v seba samého. Pozri sa na Toho, Ktorý je sám čistý. Apoštol Ján

píše: „A každý, kto má túto nádej v neho, očisťuje sa, ako je on čistý.“ Tu sa objavuje nádej. Akú nádej máš ty, drahý brat a milá sestra? Nie je jedno, v Koho dúfame. Ak je moja nádej iba v tom, že „raz budem lepší“, ľahko sa unavím. Ale ak je moja nádej v Ježišovi Kristovi, táto nádej ma začne viesť k čistote. Nádej v Kristovi nie je pasívne čakanie. Mení náš život.

3. „Aké duchovné bielidlo používaš?“ Môže to byť trochu provokatívna, ale ľahko zapamätateľná otázka: Čím chceš očistiť svoj život? Dobrými skutkami? Ospravedlňovaním seba samého? Tým, že som lepší ako ostatní? Náboženským výkonom? Tým, že svoje hriechy skryjem? Alebo Kristovou milosťou? Podľa biblického obrazu hriech nemôžeme jednoducho zmyť vlastným úsilím. Krv Ježiša Krista nás očisťuje. V Zjavení Jána čítame o tých, ktorí prišli z veľkého súženia: „oprali si rúcha a vybielili ich v krvi Baránka.“ (Zjav 7,14) Aký zvláštny obraz: krv Baránka robí človeka čistým. Biele rúcho neznamená, že človek nikdy nemal hriech. Znamená, že ho Kristus očistil.

4. Prečo sa Ježiš zjavil? Apoštol Ján nemá pochybnosti o Ježišovom poslaní. Ježišov príchod nebol náhodný. Do dejín neprišiel iba ďalší veľký učiteľ. Boh chcel, aby Kristus prišiel. Prečo? „On sa zjavil, aby sňal hriechy.“ Toto je stred evanjelia. Ježiš prišiel, aby sňal hriech. A tu vzniká dôležitá otázka: Kto môže sňať hriechy? Kto môže nielen povedať, že človek zhrešil, ale mu aj skutočne odpustiť? Odpoveď apoštola Jána je: Ježiš. Je to preto, že v ňom niet hriechu. On sám je čistý. A práve preto môže očistiť hriešnika.

5. „Kto môže odpustiť hriechy?“ Tu je dobré prečítať si text z Evanjelia podľa Marka 2,1–12, príbeh ochrnutého človeka. Ježišove prvé slová nie sú: „Vstaň a choď“, ale: „Synu, odpúšťajú sa ti hriechy.“ Na to zákonníci položia rozhodujúcu otázku: „Kto môže odpúšťať hriechy okrem jediného Boha?“ Príbeh práve na túto otázku odpovedá: Ježiš má moc odpúšťať hriechy. On prišiel, aby priniesol milosrdenstvo. On prišiel, aby dal svoj život ako výkupné za mnohých. A tu je tajomstvo kríža: On bol bez hriechu, a predsa vzal na seba náš hriech. Ako píše apoštol Pavol: „Toho, ktorý nepoznal hriech, urobil za nás hriechom, aby sme sa v ňom stali Božou spravodlivosťou.“ (IIK 5,21)

6. Existuje život bez hriechu? Tu sa dostávame k ťažkému Jánovmu výroku: „Kto zostáva v ňom, nehreší.“ Čo to znamená? Apoštol Ján tým nehovorí, že kresťan už nikdy neurobí žiadny hriech. Veď v tom istom liste predtým píše: „Ak hovoríme, že nemáme hriech, klameme sami seba.“ (IJn 1,8) Dôležité teda je, v Kom zostávame. Otázka znie: K čomu je môj život pripútaný? K hriechu? Alebo ku Kristovi? Kto zostáva v Kristovi, nemôže uzavrieť mier s hriechom. Možno padne. Možno zhreší. Ale nechce si z hriechu urobiť spôsob života. Vzťah s Kristom mení náš vzťah k hriechu.

7. „Zostaňte v mojej láske!“ Ježiš hovorí: „Zostaňte v mojej láske“ (Jn 15,9). Čo znamená zostať v Ježišovej láske? Neznamená to iba nejaký citový stav. Ježišova láska má veľmi konkrétny obsah: oslobodenie, odpustenie, milosrdenstvo, milosť,

hľadanie, nájdenie a poslušnosť, ktorá z toho všetkého vychádza. Prvý Jánov list 2,3–6 na to presne poukazuje: „Podľa toho vieme, že sme ho poznali, ak zachovávame jeho prikázania.“ Poznanie teda nie je iba informácia. Neznamená iba to, že viem niečo o Ježišovi. Poznať ho znamená byť s Ním vo vzťahu. A tento vzťah sa stáva viditeľným v našom živote.

8. „Nevidel ho ani nepozná.“ Apoštol Ján hovorí veľmi tvrdo o človeku, ktorý hreší: „Kto hreší, nevidel ho ani ho nepozná.“ To neznamená, že veriaci človek nikdy nemôže padnúť. Otázka je hlbšia: Vidím Ježiša? Poznám Ho? Patrím Mu? A tu sú veľmi dôležité slová „vidieť“ a „poznať“. Videli sme Ježiša? My sme ho nevideli tak, ako ho videli apoštoli. Ale prostredníctvom svedectva evanjelia sa aj my môžeme obrátiť k Nemu. A je tu ešte niečo dôležitejšie: Nielen my vidíme Jeho – On vidí aj nás. Ježiš vidí a počuje. Ježiš hovorí: **„Ja poznám svoje a moje poznajú mňa.“ (Jn 10,14)** A tiež: **„Moje ovce počúvajú môj hlas, ja ich poznám a ony ma nasledujú.“ (Jn 10,27)** Toto je jedna z najkrajších skutočností kresťanskej viery: Ježiš je prítomný. Nie sme spojení iba s nejakou teóriou. Nie sme spojení iba s morálnym systémom. Nie sme spojení iba s náboženskou myšlienkou. Patríme živej osobe. On vidí. On počuje. On pozná. A my počujeme Jeho hlas. Na začiatku Jánovho evanjelia čítame: „Videli sme jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodený Syn.“ Podstatou apoštolského svedectva je: Videli sme Ho. Spoznali sme Ho. Počuli sme Ho. Svedčíme o tom, Kým je.

9. Dva spôsoby života v cirkevnom zbore. Apoštol Ján sa na život spoločenstva pozerá veľmi realisticky. Aj v cirkevnom zbore sa môžeme stretnúť s dvoma spôsobmi života. **Človek, ktorý žije v spoločenstve s hriechom.** Pre takého človeka je hriech prijateľným spôsobom života. Nechce sa od neho oddeliť. Nechce ho priniesť do Kristovho svetla. Možno je nábožensky založený. Možno veľa vie o Ježišovi. Ale nechce skutočne zostať v Kristovi. **Človek, ktorý žije vo vzťahu s Ježišom.** Ani on nie je dokonalý. Aj on môže padnúť. Ale keď si uvedomí svoj hriech, ide ku Kristovi. Neočisťuje sám seba. Prináša svoj hriech Ježišovi. Nespolieha sa na svoju vlastnú čistotu, ale na Toho, Ktorý je čistý. Nestavia svoju vlastnú spravodlivosť, ale drží sa Kristovej spravodlivosti.

Záverečná modlitba: Pane Ježišu Kriste, ďakujeme Ti, že si prišiel na tento svet, aby si nás očistil od našich hriechov. Ďakujeme Ti, že si svätý a čistý, a predsa si vzal na seba naše hriechy. Ďakujeme Ti za Tvoj kríž, za Tvoju obeť a za odpustenie, ktoré nám dávaš. Pane, vyznávame pred Tebou, že sami nie sme čistí. Často zlyhávame, hrešíme a odchádzame od Tvojej vôle. Odpusť nám naše hriechy a očisti naše srdcia. Pomôž nám, aby sme sa nespoliehali na svoju vlastnú spravodlivosť, na svoje dobré skutky ani na svoje náboženské úsilie. Nauč nás vždy znova prichádzať k Tebe a dôverovať Tvojej milosti. Daj nám nádej, ktorá je v Tebe. Pomôž nám zostať v Tvojej láske. Daj, aby sme poznali Tvoj hlas a nasledovali Ťa. Pane, keď padneme, zdvihni nás. Keď zhrešíme, prived' nás späť k

Sebe. Nedovoľ, aby sme si na hriech zvykli alebo aby sme ho prijali ako spôsob života. Očisťuj naše srdcia, naše myšlienky, naše slová aj naše skutky. Daj, aby náš život ukazoval na Teba. Pomôž nám, aby sme nežili iba pred ľuďmi, ale pred Tebou. Daj nám pokorné a úprimné srdce, ktoré dokáže vyznať svoj hriech a prijať Tvoje odpustenie. Ďakujeme Ti, že v Tebe máme nový život, odpustenie a nádej. Zostaň s nami, Pane Ježišu, a veď nás každý deň svojím Duchom. Amen.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „V mene Krista vás prosíme: Zmierte sa s Bohom! Toho, ktorý nepoznal hriech, urobil za nás hriechom, aby sme sa v ňom stali Božou spravodlivosťou.“ (IIK 5,20b-21) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 285: „Na Krista svoje hriechy zložil som,...“